

samen met anderen deed wat voor de hand lag onder zeer moeilijke omstandigheden.

Ondanks het feit dat praktisch alles verloren was gegaan en het vertrouwen in oude relaties, zoals de Rotterdamsche Lloyd, waarvoor Internatio agent was, ernstig geschokt werd, kwam de onderneming in Indonesië ondanks de woelingen na de soevereiniteits-overdracht er weer tamelijk snel bovenop. Het werk in de grondstoffen- en produktenhandel en in de distributieve groothandel werd hervat en met succes. Helaas ging in 1957 alles weer opnieuw verloren: alle Nederlandse bedrijven werden zonder compensatie genaast vanwege het West Irian/Nederlands Nieuw-Guinea geschil. Stout en Internatio stonden opnieuw voor het van de grond af aan beginnen.

Was 1957 een rampjaar, zes jaar later, in 1963, toen Internatio het honderdjarig bestaan vierde, was de toestand mede door in vorige jaren uitgevoerde ingrijpende reorganisaties, in Stouts eigen woorden aanmerkelijk verbeterd. Distributief handeldrijven is een zaak van long term planning en werpt pas onder bepaalde voorwaarden en omstandigheden in de landen waarin de zaken gedaan worden, vruchten af. Na de oorlog werd gepoogd, gelijksoortige activiteiten als in Indonesië op te zetten in andere tropische gebieden. Dat werd echter geen succes, zodat na een ingrijpende reorganisatie en afslanking in 1956 het accent meer en meer gelegd werd op de geïndustrialiseerde en hoger ontwikkelde Westerse wereld.

In 1963 werd Stout benoemd tot ridder in de orde van de Nederlandse Leeuw, als erkenning van zijn verdiensten voor zijn eigen onderneming en voor Nederland als handels- en distributieland in het algemeen. Steeds meer werd Internatio Stout en omgekeerd. Zijn motto: 'Met volle kracht vooruit; neem initiatieven en heb geen angst fouten te maken. Weet daarbij vooral wat je niet weet en dit laatste is niet weinig'. Napoleons 'Activité, Vitesse' was hem op het lijf geschreven.

Zes jaar later kwam de grote fusie van Internatio met Wm.H. Müller & Co en ontstond Internatio-Müller, een 'conglomerate' van zeer verschillende bedrijfseenheden, naar bedrijfsomvang toen zevende op de ranglijst van Nederlandse ondernemingen. Spoedig was Stout de enige werkelijke leider en hij pakte de zaken rigoureuus aan, hetgeen hem vele vijanden bezorgde. Om Oscar Wilde's bon mot om te keren: 'he had many enemies but was intensely liked by a few friends'. Rechtlignig ging hij op zijn doel af, Internatio-Müller te maken tot een groot en krachtig bedrijf. De